

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.471/2012/4.szám

A Kúria a Fodor Zita Ügyvédi Iroda, ügyintéző dr. Fodor Zita ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt HM Közgazdasági és Pénzügyi Hivatal alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 22.M.2741/2011. szám alatt indított és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2012. április 11-én kelt 22.M.2741/2011/7. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 22.M.2741/2011/7. számú ítéletét hatályában fenntartja azzal, hogy a másodfokú határozatot a Honvédelmi Miniszter hozta, és az alperest kötelezi új eljárás lefolytatására.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes szolgálati nyugdíjra való jogosultságát mind az első fokon eljáró HM Közigazgatási és Pénzügyi Ügynökség Illetmény,

Munkaügyi és Nyugdíjmegállapító Igazgatósága 2007. március 25-én kelt határozatával, mind a másodfokon eljáró Honvédelmi Miniszter 2007. május 22-én hozott határozatával elutasította. A határozat Indokolása szerint 2002. január 1. és 2006. december 31. között katonazenészként eltöltött idő nem számítható kedvezményesen (1,2-szeres szorzóval), mert nem felel meg ezen tevékenység a törvényi előírásoknak, nevezetesen a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (Hjt.) 262. § (1), 203. § (1) és 259. § (1) bekezdésében írt rendelkezéseknek.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte, hivatkozva a Hjt. 262. § és 259. § (1) bekezdésében írtakra, mert fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásban teljesített szolgálatot. Hivatkozott azon bírósági ítéletekre, amelyekben jogerősen egészségi veszélyességi pótlékra való jogosultságát állapították meg visszamenőlegesen. Ezért kérte, hogy a bíróság állapítsa meg azt, hogy 2002. január 1-jétől 2006. december 31-ig a Hjt. 262. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti kedvezményes szolgálati idő számítására jogosult.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozatában kifejtett ténybeli és jogi indokait.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 22.M.2741/2011/7. számú ítéletével a 2007. május 22-én kelt másodfokú határozatot a 2007. március 25-én kelt elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és kötelezte az alperest új eljárás lefolytatására.

Ítéletének indokolásában a munkaügyi bíróság utalt a felperes által is hivatkozott bírósági ítéletekre, amelyet a Legfelsőbb Bíróság Mfv.II.10.481/2009/4. számú ítéletével hatályban fenntartott. Ezen döntés szerint a felperes 2002. októberétől 2006. március 22-ig jogosultságot szerzett az egészségi veszélyességi pótlékra. A felperes zenekarban folytatott tevékenysége a szolgálatteljesítési idő 50 %-át meghaladta és nem volt vitatott, hogy a zenekarnál a zajterhelés meghaladta a megengedett határértéket, ezért a zaj, mint fokozott egészségügyi károsító tényező, kétséget kizáróan fennállt. A Legfelsőbb Bíróság ítélete, amely 2010. június 23-án kelt, nem állt rendelkezésre a peres eljárás tárgyát képező határozat meghozatalakor. Az alperes, mint közigazgatási szerv köteles és egyben jogosult lett volna a közigazgatási eljárás szabályait betartani és ezen szabályok betartásával a határozata meghozatala előtt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 50. §-ában foglaltak szerint a tényállást tisztázni, a bizonyítási

eljárás körében a bizonyítékokat beszerezni és azokat egyenként és összességükben értékelni. Ennek során az alperesnek abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a felperes esetében alkalmazható-e a Hjt. 262. § (1) bekezdés c) pontjában írt 1,2-szeres kedvezményes szolgálati idő számítás. Megállapítható-e a fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásban a szolgálatteljesítés, illetve az e körben a munkáltató által készített nyilvántartás, igazolás tartalma és az, hogy ez mennyiben köti a nyugdíjemállapító szervet. Az nem vitás, hogy a perbeli időben a Legfelsőbb Bíróság ítélete alapján a felperes jogosulttá vált a veszélyességi pótléokra és az sem vitás, hogy a felek által hivatkozott 30/2004.(XII.6.) HM rendelet (HMr.) 2005. január 1-jétől hatályos. Mindezekre figyelemmel rögzítette a munkaügyi bíróság, hogy az alperesnek a megismételt eljárásban figyelembe kell vennie a Legfelsőbb Bíróság ítéletében foglaltakat, illetve értékelnie kell a szolgálati idő nyilvántartó adatlapot, be kell szereznie azon további okiratokat, amelyek a felperes tényleges szolgálat ellátására vonatkoznak. Ezt követően lesz csak az alperes abban a helyzetben, hogy állást tudjon foglalni arról, hogy megvalósult-e a Hjt. 262. § (1) bekezdés c) pontjának utolsó fordulata, vagyis hogy a felperes ténylegesen és minden kétséget kizáróan megfelelt-e a törvényi feltételeknek.

A határozat ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben - törvénysértésre hivatkozva - a munkaügyi bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte [Pp. 275. § (4) bekezdés], mert - álláspontja szerint - a bíróság téves jogszabály értelmezéssel hozta meg a döntését. Utalt a felülvizsgálati kérelem indokolásában arra, hogy a határozat meghozatalakor hatályos Hjt. 262. § (1) bekezdés c) pontjában írt rendelkezésből kell kiindulni, vagyis azon feltételből, hogy akkor van mód a kedvezményes szorzó alkalmazására, ha szolgálatteljesítés közben fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásokban teljesített szolgálatot a felperes. Hivatkozott a HMr. és az 53/1996.(HK 22.) HM utasításban foglaltakra és arra, hogy a rendelet 2005. január 1-jén lépett hatályba, így a felperesi igény is lényegében két egymástól elkülöníthető időszakot érint. Ezért önmagában a veszélyességi pótlékra való jogosultság nem alapozhatja meg a kedvezményes szorzóra való jogosultságot is, mivel ez esetben kétszeresen kerülne értékelésre és emellett önmagában a veszélyességi pótlékra jogosultság alapján nem felel meg a felperes a Hjt. szigorú fokozott igénybevételt, és veszélyt megkövetelő rendelkezésének. A HM rendelet 15. §-ában foglaltakra is hivatkozott és arra, hogy a veszélyes beosztásban szolgálatot teljesítőnek több feltételnek meg kell felelnie a kedvezményes szolgálati időre való jogosultsághoz. Teljesülnie kell a katonák illetményéről és illetmény jellegű juttatásairól, valamint a közalkalmazottak jutalmazásáról szóló 3/2002.(I.25.) HM rendelet

40. §-ában megfogalmazottaknak. Alapfeltétel továbbá az is, hogy a veszélyességi pótléknak a teljes hónapra kell fennállnia, mindezek esetén lehet csak a beosztás fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó. Hivatkozott az alperes arra is, hogy a Pp. 339/A. §-a alapján kellett volna eljárnia a munkaügyi bíróságnak, vagyis a határozat meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján kellett volna felülvizsgálnia az alperesi, illetve másodfokú határozatokat.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a munkaügyi bíróság ítéletének hatályban tartását kérte, nyomatékosan utalva a veszélyességi pótlékkal kapcsolatosan hozott jogerős döntésre, amelyet a Legfelsőbb Bíróság hatályában fenntartott. Álláspontja szerint az alperes értelmezi tévesen az általa hivatkozott rendelkezéseket.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos, az alábbi indokok szerint.

A Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a munkaügyi bíróság az eljárási és anyagi jogszabályok betartásával hozta-e meg döntését, mert csak akkor vezethet eredményre a felülvizsgálati kérelem, ha a felülvizsgálni kért határozat az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő.

A perben abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes esetében alkalmazható-e a Hjt. 262. § (1) bekezdés c) pontjában írt 1,2-szeres kedvezményes szolgálati időszámítás, megállapítható-e a fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásban való szolgálat teljesítés, illetve az e körben a munkáltató által készített nyilvántartás, igazolás mennyiben köti a nyugdíjmegállapító szervet.

ő jelentőséggel bír a Legfelsőbb Bíróság hivatkozott döntése, amelyben foglaltakat az új eljárásban a határozat meghozatalakor nem lehet figyelmen kívül hagyni.

A Pp. 339/A. §-ában írtakra ugyan helyesen hivatkozott az alperes, miszerint a közigazgatási határozat meghozatalakor alkalmazandó tényekből és jogszabályokból kell kiindulni, azonban a Legfelsőbb Bíróság, mint rendkívüli jogorvoslati fórum döntésével csupán a megyei bíróság jogerős határozatát tartotta fenn hatályában, tehát nem hozott attól eltérő ítéletet. A bíróságok, nevezetesen az elsőfokú bíróság 2006. március 22-én, a másodfokú bíróság pedig a jogerős ítéletet 2006. június 15-én hozta. Ehhez képest a

közigazgatási határozatok kelte későbbi, a másodfokú határozatot a Honvédelmi Miniszter 2007. május 22-én, tehát olyan időben hozta meg, amikor a jogerős bírósági ítélet már rendelkezésére állt.

A munkaügyi bíróság hatályon kívül helyező döntése egyébként indokait illetően mindenben megfelel a Legfelsőbb Bíróság által kialakított bírói gyakorlatnak, így az Mfv.III.10.426/2010/6. számú eseti döntésében kifejtett jogi indokoknak is, amelyekre a Kúria csupán visszautal és hivatkozik arra, hogy az új eljárásban az alperesnek a lefolytatandó vizsgálat körében módja lesz mindazokat a kérdéseket is vizsgálni és azokban állást foglalni, amelyeket a felülvizsgálati kérelmében felsorolt és sérelmezett. Nevezetesen vizsgálnia kell a HMr. hatályát, valamennyi rendelkezésre álló munkáltatói, bírósági iratokat, és módja lesz a Ket. 50. § (1)-(6) bekezdésében írt tényállás tisztázása során ezen bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelni.

A Kúria ugyan mindezen indokokra figyelemmel a munkaügyi bíróság helytálló döntését hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdésében írtak alapján, azonban a rendelkező részt pontosította. A Pp. 341. § b) pontja szerint a keresetet az elsőfokú határozatot hozó szerv ellen kell megindítani akkor is, ha a felülvizsgálandó határozatot nem ez a szerv hozta, vagyis az alperes az elsőfokú közigazgatási szerv, míg másodfokon a Honvédelmi Miniszter járt el, ezért került sor a rendelkező rész pontosítására, új határozat hozatalára utasítást pedig a Pp. 339. § (1) bekezdése nem teszi lehetővé.

A felülvizsgálati eljárási költség viselésével kapcsolatos döntését a Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdésére alapította.

A perben felmerült felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli, mert az alperes az 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül.

Budapest, 2013. február 25.

. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bírő, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bírő

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő